

ת"פ 44525/01/20 - מדינת ישראל, נגד עודד בנימין פיינגולד,

בית משפט השלום באילת

ת"פ 44525-01-20 מדינת ישראל נ' פיינגולד

לפני כב' סגן הנשיא, השופט מרדכי (מוטי) לוי
מאשימה מדינת ישראל,
באמצעות שלוחת תביעות אילת
נגד
נאשם עודד בנימין פיינגולד,
באמצעות ב"כ עו"ד ליז זמור
במינוי מטעם הסגוריה הציבורית

החלטה

בדיון שהתקיים לפני ביום 9/3/2020 הודה הנאשם בכתב אישום ובעובדות המובאת בו ללא צורך בקיום הוכחות.

על בסיס הודאתו הוכרע דינו והוא הורשע בעבירה בה הואשם.

במסגרת הטיעונים לעונש ביקש בא כוחה שחל המאשימה **"...להעריך עם וידאו לצורך הצגת סרטון מצלמות האבטחה, בהתאם לתקנות סדר הדין הפלילי"** באת כוח הנאשם טענה **"אני אתנגד"**

ב"כ המאשימה הפנה להחלטת חברתי השופטת אדלשטיין בת"פ 49177-05-20 בה הפנתה לפסיקה רלוונטית בעניין והוסיף **"...אני מבקש שבית המשפט יראה את כל המסכת העובדתית כפי שהיא עולה מסרטון החקירה"**. בא כוחה של המאשימה טען שהנאשם הודה בכתב האישום כפי שהוגש וזה לא תוקן. **"אם נניח היה מדובר במצב שבו תוקן כתב האישום והיו עולים דברים אחרים בסרטון מצלמות האבטחה אשר סותרים את כתב האישום אזי התנגדותה של חברתי הייתה במקום"**.

הסנגורית חלקה על דברי בא כוח המאשימה וסברה שזה שמרשה **"...הודה לא מעיד כלל וכלל על קבילות של הראיות בתיק לגופו של עניין, הוא הודה באירוע מלכתחילה"**

הסנגורית המשיכה שהגורם אשר הוריד את המצלמות לא חלק מהעדים בתיק לא שאלו אותו האם ערך את הסרטון? שינה אותו? ומשעה שמי שהוריד הסרטון אינו בין עדי התביעה לא ניתן להגיש הסרטון. הפרקליטה הפנתה לע"פ 4481/14 בו סקר בית המשפט את כלל הראיה הטובה ביותר. הסנגורית הפנתה לכתב האישום בו מיוחס לנאשם **"...בבעיטה אחת בחתול וניסיון נוסף, על בסיס זה בית המשפט צריך היום לגזור את דינו"** וסברה על כן ש**"...אין**

פה איזשהו אלמנט שיכול להחמיר איתו או להקל איתו, אלה העובדות, זה המעשה וזה הוא הודה."

מבלי להקדים המאוחר מצאתי להדגיש את שאלתו המתבקשת של בא כוחה של המאשימה **"מי ערך את הסרטון?"** בפנייתו אל הסנגורית שבוודאי אינה יודעת מי מרשימת העדים עשה כן (ראו: עד תביעה מס' 1). עוד אציין שהמסגרת העובדתית של המיוחס לנאשם קיבלה ביטוייה בכתב האישום ועל כן איני רואה את החשש מהצגת הסרטון. הדמיון העולה בעיניו של הקורא באמור בכתב האישום **"...קם הנאשם במהירות מכסאו ובעט בחוזקה בראשה של החתולה אשר הועפה כתוצאה מכך מרחק של מספר מטרים וראשה הוטח בעוצמה רבה בכיסא ובקיר שממול"** אינו יכול לבוא בגדרו של התיאור הממעט של הסנגורית. לטעמי דווקא הסנגורית צריכה להסכים לצפייה בסרטון שבו, להבנתה, כך יראה מצג על פי התיאור הלאקוני שבמעשה כפי שתואר על ידה.

מבלי לגרוע באמור השאלות העולות מדברי הפרקליטים מתמצות בשתיים:

האחת, האם מותר להציג בשלב הטיעונים לעונש את הסרטון. השנייה, קבילות הסרטון בהעדר הגשתו על ידי הגורם המשפטי שהורידו.

הלכה היא שהצדדים להליך פלילי רשאים בשלב הטיעונים לעונש להגיש ראיות המתעדות את מעשה העבירה גם אם לא התקיים בתיק דיון לבחינת ושמיעת הראיות.

בע"א 3667/13 מילאד מוחמד ח'טיב נ' מדינת ישראל (23/9/2014) נקבע **"ככלל על כתב האישום...לכלול את כל העובדות והנסיבות הרלוונטיות לביצוע העבירה. ... כך, לא אחת קבע בית משפט זה כי בקשר עם הסדרי טיעון, אין לבית המשפט את העובדות והנסיבות בהן הודה הנאשם, ואל לו להביא בחשבון לצורך גזירת הדין, עובדות שלא בא זכרן בכתב האישום בו הודה הנאשם במסגרת הסדר הטיעון עמו. ... ההסדר הקבוע בסעיף 40(ב)(2) מתנה את הבאת הראיות להוכחת הנסיבות באישור בית המשפט, אך מאפשר זאת לבקשת כל אחד מהצדדים הן התביעה והן הנאשם"** דברים דומים נקבעו בע"פ 7349/14 מדינת ישראל נ' פלונית (16/2/2015).

"...בת"פ 57962-07-15 על פי אותה החלטה (יצוין כי על גזר הדין בתיק זה הוגש ערעור לבית המשפט המחוזי, אולם בערעור לא ערערה הנאשמת על ההחלטה עצמה) - אם לא התנו הצדדים על האפשרות להציג ראיות חפציות במהלך הטיעונים לעונש, הרי שאין למנוע מבית המשפט להיחשף לתיעוד מוחשי של נסיבות ביצוע העבירה - ובלבד שהראיות שאותן מבקשת המאשימה להציג היוו חלק מחומר החקירה" (ת"פ 49177-05-18 מדינת ישראל נ' עתמאלה ואח' (29/10/19)).

הוא המקרה שלפני.

השאלה השנייה שחיותה נגזרת מהראשונה בהינתן שהמאשימה רשאית להגיש הסרטון כראיה במסגרת טיעוניה לעונש

כפי שהובהר לעיל האם היא חייבת להגישו באמצעות עורכו.

דומני שהתשובה לכך שלילית. ראשית התייחסות לשאלה זו הובאה לעיל. יודגש שהנאשם הודה בעובדות המפורטות בכתב האישום. עובדות המובאות בכתב האישום מתבססות בין היתר על התיעוד אותו מבקשת המאשימה להציג (ראו: עד תביעה 1). אמנם נכתב שם באמצעות עורכיהם, אך משעה שהנאשם הודה בעובדות כתב האישום אין צורך בדרישה כי אותן ראיות תוגשנה בידי עורכן, שכן הנאשם נתפס כמי שהסכים לאותן ראיות, אחרת לא היה מודה בעובדות כתב האישום.

לאור המובא והמקובץ לעיל אני מתיר למאשימה להגיש את סרטון מצלמות האבטחה (פרוטוקול עמ' 9 ש' 17-18). הסרטון יסומן "ת/1".

ניתנה היום, כ"ד אדר תש"פ, 20 מרץ 2020, בהעדר הצדדים.